

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)
SSN Andrzej Stępka

Protokolant Agnieszka Niewiadomska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Marka Zajkowskiego,
w sprawie **H. C.**

skazanej z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 19 listopada 2024 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 13 listopada 2023 r., sygn. akt IX Ka 1242/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim

z dnia 30 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 175/19,

**1. na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.
uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym;**

2. zarządza zwrot uiszczonej opłaty od kasacji.

Marek Pietruszyński Dariusz Kala Andrzej Stępka

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 31 grudnia 2022 r., sygn. II K 175/19, oskarżona H.C. została uznana za winną popełnienia przestępstw z kodeksu karnego skarbowego (art. 56 § 1 k.k.s., art. 60 § 2 k.k.s., art. 62 § 2 k.k.s. art. 76 § 1 k.k.s. i inn.), z kodeksu karnego (art. 270 § 1 k.k.) i za ich popełnienie została skazana na karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonej i Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 13 listopada 2023 r., sygn. IX Ka 1242/23 utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanej zarzucając sądowi odwoławczemu w szeregu zarzutach kasacyjnych: rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, prawa procesowego w zakresie oceny dowodów, kontroli odwoławczej zarzutów apelacyjnych oraz niewspółmierność orzeczonej wobec skazanej kary pozbawienia wolności i w konkluzji wniósł o uchylenie wyroków obu sądów i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W przedmiotowej sprawie, z urzędu ustalono zaistnienie uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej – nienależytej obsady składu sądu odwoławczego (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), co obligowała Sąd Najwyższy do uchylenia wyroku tego sąd niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. W tej sytuacji rozpoznanie zarzutów kasacyjnych było bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania (art. 436 k.p.k.).

Z akt sprawy wynika, że sąd odwoławczy procedował na rozprawie apelacyjnej w składzie jednoosobowym, który to skład został określony zarządzeniem o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, gdzie uzasadniono to dyspozycją art. 14fa ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (

t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1842 ze zm.). Zgodnie z tym unormowaniem, w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie roku po ich odwołaniu w sprawach rozpoznawanych według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeksu postępowania karnego o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności, której górna granica nie przekracza 5 lat, na rozprawie apelacyjnej sąd orzeka w składzie jednego sędziego, jeżeli w pierwszej instancji orzekał w takim samym składzie.

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika jednak, że przepis ten nie ma zastosowania do składu sądu na rozprawie apelacyjnej w sprawach o przestępstwa skarbowe (zob. postanowienie z 13.06. 2023 r., I KZP 21/22, OSNK 2023, nr 7, poz. 31; wyrok z 20.10.2022 r., II KK 310/22 OSNK 2022, nr. 11, poz. 46).

Nie można też przyjąć, że możliwość prowadzenia postępowania odwoławczego na rozprawie apelacyjnej była uzasadniona dyspozycją art. 449 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., skoro postępowanie przygotowawcze w tej sprawie zakończyło się w formie śledztwa.

W świetle tych ustaleń teza postawiona na wstępie rozważań jawi się jako przekonująca. Zatem uchylając wyrok sądu odwoławczego należało sprawę przekazać temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, w trakcie którego powinien dochować standardów procesowych w zakresie składu sądu.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.

Marek Pietruszyński Dariusz Kala Andrzej Stępka

[WB]

[ał]